

לוח עליו העביר רישמית, ולמראהו

את השובתים ועצרו חמישה מהם

שותיהם. אך הדבר החמור מכל, ושאינו לו אחר ורע במשק הישראלי, הוא שהם עובדים גם בהכרה המתחרה שלנו — טרה. זהו עיוות של שנים, שהשתרש כאן עוד לפני שרכשתי את החברה, וזו ההודמנות שלנו להיפטר מהעיוות. טוב שבני הוא גבר עם ביצים מרובעות, ולא ייכנע. מי מהנהגים גים שרוצה לחזור לעבודה, בבקשה. אבל על חוזה ושבוי יהיה כתוב שהוא עובד רק אצלנו. אני מקווה שבני ישמע לי. אני גבר משופשף. אסור לתת להם להתחיל לעבוד בלי שיחתמו על חוזה כזה!"

"לדעתי יש כאן התערבות של גורמים פוליטיים. אינני יודע מי עומד מאחורי זה, אבל אין לי ספק שלפחות לשניים מה-שובתים יש עניין אחר משל השאר, והם אלה שמלבים את היצרים של כולם."

לשאלה אם חזר לנהל את המפעל, השיב הורביץ: "אל תערב אותי בעניין! אני כאן רק כדי לעזור לבני בעצות. אין לי ולמפעל ולא-כלום!" כשנשאל אם לא היה נכון הפירסום בעיתונות כי חזר לעבודה במחלבות, שלל השרלשעבר את הדבר מכל וכל, וטען שאפילו לא שמע על כך.

אולם באותו הפירסום שבו מדובר, אשר ראה אור ב-22 בנובמבר השנה, נכתב מפי השר המתפטר: "השיבה לעסקים טיבעית אצלי — ללא צל של משבר. התיישבתי אל שולחן במישרדי בטנא-נוגה ליד הבנים שלי, שניהלו עד כה את העסקים הממש פחתים בהצלחה רבה, והופקתי לטלפונים אינספור של תששיינים, מלונאים, יהלומנים, המפצירים בי לשוב לממשלה."

גם יוני הורביץ, הבן, מצטרף לדעת אביו בכל הנוגע לשביתה במפעל: "רבים מהנהגים רוצים לחזור לעבודה, אבל הם מפחדים מחבריהם. לא ניכנע להם, לא ניתן להם לעשות כרצונם. אנו מסתדרים די יפה גם ללא עבודת החלוקה של ה-שובתים. הצבא ושולח לקחת את אספקתו בעצמו, וגם כמה מוסדות מקבלים את הזמנותיהם כך. בסך-הכל, אני מעריך ש-אנחנו מצליחים לשווק כ-60-70 אחוזים מהתוצרת, למרות השביתה."



ד"ר יאיר יצחקי ושוטריו סילקו מייד את הנהגים, רת השביתה עליידי בן השר. אחרי ששני זוני אל משאית-הענק ונהג אותה לירושלים.

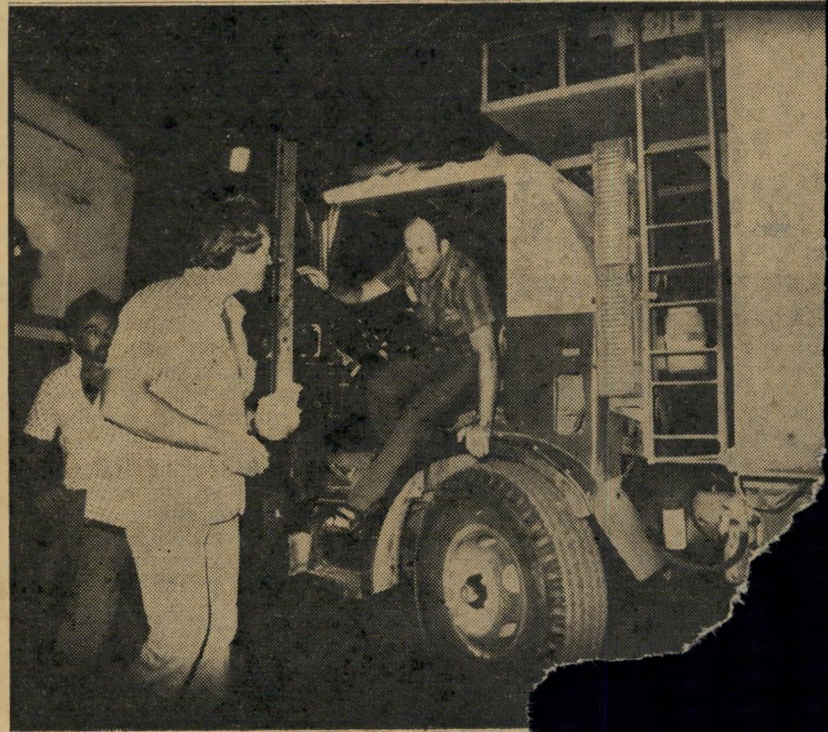


למעצר

המישטרה עצרה חמישה מהשובתים, שיסבו במשך כשעה בתוך הניידת. בתמונה נראה אברהם סדו, העובד במפעל של מישפחת הורביץ מזה חמש שנים. מתוך הניידת שבה ישב, סיפר מדוע הם שובתים.

הלה, אך החילה ביקש מהם לפנות את השטח. השובתים נעטרו לפנייה. כשפונתה היציאה, פרץ דרכה יוני כשר הוא נוהג במשאית ענקית, ובתא-הנהג יושב עימו שוטר במדים. השובתים זינקו על המשאית הדוהרת, ושלושה מהם השתעו תחת גלגליה. ה-שוטרים מיהרו לגרור את השוכבים ול-הרחיקם. אך השובתים לא הירפו מן ה-

משאית גם כשהתרחקה. אחד מהם ניתלה מאחור וועק בקול-יקולות. אולם הדבר לא הפריע ליוני הורביץ להמשיך בדרכו, כשי הוא מגביר את מהירותו ללא-הרף. ביום הראשון השבוע, בשעה שמונה בערב, הגיע סיכסוך העבודה לסיומו וה-שובתים שבו לעבודתם, תוך הבטחה ש-תוקם ועדה משותפת לבדיקת טענותיהם. יורם כר

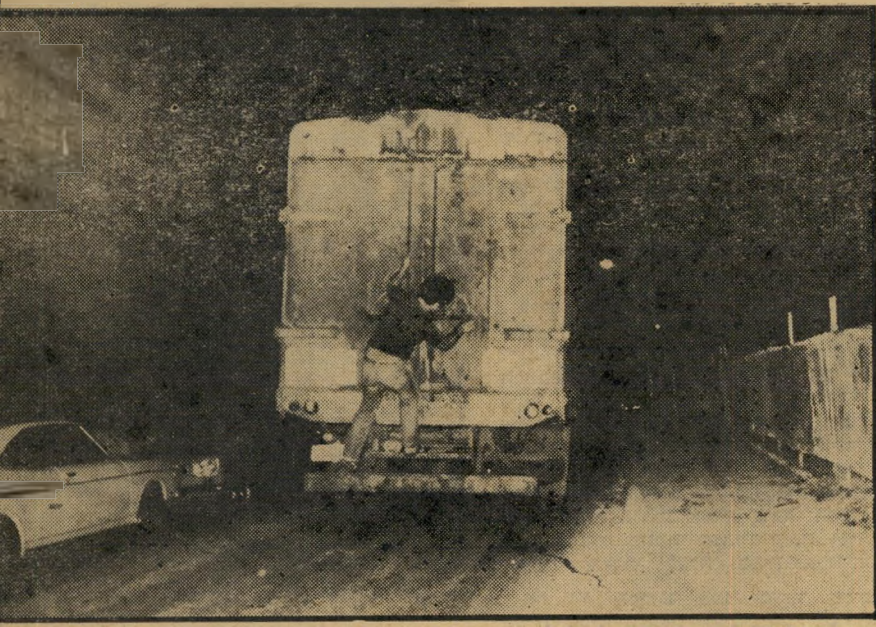


מתנה המוערכת בכ-300 מיליון ל"י, הוכיח לכולם, כולל זר אף על טיפה אחת של חלב. הוא עלה בעצמו על משאית זונה, והוא נהג את המשאית היישר לקראתם. בסוף נעצר.

משעה שתיים בלילה, ביום הרביעי, התלהטו הרוחות, כאשר ניסה יוני לצאת בעצמו, במשאית עמוסה תוצרת, הנהגים חסמו מייד במשאיותיהם את היציאה מ-המפעל, ופקד יאיר יצחקי נאלץ לאיים עליהם שיפנו את המכוניות מייד, שאם לא כן יועיק מכוניות-גורר.

כניתיים התערב בסיכסוך ידירו של יגאל הורביץ, סגן-אלוף במילואים, והציע ל-שובתים לנסות לתווך ביניהם לבין ההנ-

ריון אלה אמר היה עצור. הנהגים החלו לנסות, כאשר חסמו מחלבות, השוכנות כי אין הם יוד-ביעי בערב, בדיוק הנהגים הודיעו לנו הצלחנו לברר מה דרי-



„עצור מייד!“ קרא אחד השובתים כשיצאה המשאית, נהוג בידו יוני הורביץ. השובתים לא ויתרו. אחד מהם קפץ וניתלה מאחור, וצעק: „עצור מייד, אני מאחוריך! אתה תהרוג אותי!“ יוני לא עצר.